

cedunt bacculæ virides per ramos inter aculeos, quibus frutex undiquaque armatur, virides, breviusculos, qualia sunt libanotidis folia ferè. Nigrescunt granula usque ad autumnum, & ubi maturuerint dulcem acorem præbent. Ex lapidoso semine alii succrescunt frutices. Bacca alia majores, alia oblonga, alia profus acidæ. Resinam fundit primò vere læsus odoratam, thus dixeris barbarum. Cortex in cinerem redactus mundat lepram illitus; Radix serpit in multos ramos & conclavi illata spirat odorem gratissimum, qui ex foculo salubrior est, trunci non eadem virtus: Bacca viridis & odorem & medicamentum præbet, sed maturæ magnus usus, omni pipere præferendæ, unde conficitur oleum, quod cum Balsamo Palæstino contendit; Quin & lignum est oleaginosum. Hactenus ille.

CAP. III.

DE DIFFERENTIIS JUNIPERIE
JUSQUE PARTIBUS
AGIT.

Differentiæ inter Juniperos dantur Differentiam plurima, possunt tamen communi Juniperi modo ad tres referri classes, ita ut Juniperi inter se differant 1. ratione appellationis,

nis, 2. ratione diversorum generum, 3. ratione sexus.

Juniperus
Illyrica.
Germanica.
ca.

I. Ratione appellationis differunt Juniperi, quod alia fit & dicatur Juniperus Illyrica, alia Juniperus Germanica teste Tabernamontano lib. 3. Herbar: part. 2. cap. 10.

II. Ratione diversorum generum differunt Juniperi, quorum septem recenset Bauhinus in Pinac. Theatr. Botanic. lib. 12. sect. 5. sub titulo Juniperi, quæ tamen brevius ita distingvi possunt, quod Alia Juniperus dicatur Major, alia Minor.

Juniperus
Major

Major Juniperus dicitur, quæ majora, duriora, latiora & accuratiora folia habet minori (sen vulgari, quæq; in tantam nonnunquã assurgit molē, ut & celsam & vastam arborem imitetur, baccas illa fert quoque majores, partim cœruleas, partim rufescentes, ut & magnitudine gallicis non cedere videantur, uti ex inferioribus patebit.

Major hæc juniperus distingvitur in arborecentem & fruticescentem. Arborecens dicitur, quæ arborum magnitudinem æmulatur; quã de ita differit Cistus lib. 1. histor. plant. rarior. cap. 25. Ea Juniperus, cui spina pro folio est, vix totã reperitur Lusitaniã, Castellã verò novã admodum frequens est; Sed ea præsertim quæ celsior & arborecens supra Segoviam, quã



quã inde *Madritium* itur, ut isthic trabes & adinm contignationes incola sibi fabricent, ut non immerito *Plinius lib. natur. histor. 16.* hanc in *Hispaniã vastam* nasci dixerit: De hujus ligno ait *Hieronymus* factas à Rege *Salomone* fuisse templi *Hierosolymitani* januas, ad quem *Hiram* Regem *Tyri* misisse ligna *ἀπὸ Σιδῶν* legitur *lib. 2. paral. pom. cap. 2. v. 8.* allegante hoc *Ursino arboret. biblic. cap. 18. p. 277.* Cur autem de hoc ligno templi *Salomonis* ostia facta sint eleganter tradit *Hieronymus*, inquit: Quia *Christus*, per quem ad *Patrem* accedimus, hanc habet naturam, ut semper, *Juniperi* instar, floreat, semperque novos afferat fructus & nunquam virorem suum deponat, quamobrem cum *Junipero* optimè posset comparari unigenitus *DEI* Filius.

Ita & *Sagunthi* Templum *Dianæ*, Autore & svasore *Hannibale*, ex trabibus *Juniperi* extructum fuisse testatur *Punius lib. 16. histor. natur. cap. 14.* ut nempe eò diutius durare & aëris injurias absque noxã & corruptione tolerare posset. Præterea ex hâc *Junipero* longissimas *Perticas*, quas vulgò *Piquen* dicunt ut & alias res, ut *cantharos*, *cyathos*, *aleas* & alia talia parari posse dicit *D. Daniel Beckerus* in *Wacholder Apotece.* Et *Magnificus D. D. Frommannus*, *Consul & Physi-*

Physicus Noribusanus meruissimus in literis d. 10. Maji ad me datis ita: Sic ego ipse habui, cum apud Serenissimum Principem Marchionem Badensem Fridericum sacratissimæ memoriæ Medici Provincialis officio in Marchionatu Hochbürgensi & Dynastiis Röteleni & Badenvveilensi fungerer, dolium ex ligno Juniperino omnimodò confectum, tantæ capacitatis, ut ferè dimidium amphoræ teneret. Assulæ, circuli, fundi, operculum, epistomium nil nisi ex *Junipero* erant.

Vocatur hæc *Juniperus* aliò nomine *Oxycedrus*, ut & *Juniperus Cedria* à *Theophrasto*, dicitur & *Cedrus Phœnicea Tabern.* *Math.* *Cedrus minor* & *Cedrus Gesner. hort. Cast. Oxyarceuthis* quoque audit teste *Bauhino loc. supr. allegat. Cedrus* autem seu *oxycedrus* ideò dicitur, quod pauci sint, notante *Matthiolo epistom. plant. p. 30.* qui non putent *majorem Juniperum esse Cedrum*, adeò ut plerique illam ab hac nesciant distingvere, quod de ita *Clusius lib. 1. plantar. rarior. histor. cap. 26.* *Junipero ferè similis est Oxycedrus, magnà ex parte contortò ut illa caudice, tenui & rufescente cortice, folia habet juniperi vulgaris modo pungentia, aliquantulum tamen longiora & rariora semper circa ramulos simul nascentia ut in Junipero.* Cum hoc

hoc etiam consentit *Ruellius lib. 1. de natura stirp. cap. 90.* dum, *Cedro*, inquit, *peno similis est: rùm effigie, rùm natura Juniperus, & Benedictus Curtius Symphorianus in lib. 29. hortor. cap. 3. p. 639. dicit de Junipero: Arbor est Cedro similis, ut foliis tantùm distare credatur.*

Verùm haud imperitè *Job. Reno. Distinctio à Cedro.*

deus lib. 1. de mater. medic. sect. 11. cap. 31. notat distinctionem satis claram esse inter *Juniperum & Oxycedrum*; quamvis enim, inquit, *Junipero & Oxycedro*, aliàs *Cedrus Phœnicea* dictæ, caudex sit tortuosus, foliola acuta, semper viridia, bacca parvæ & rotundæ, multum tamen inter utramque est discriminis: Nam *Oxycedrus* planta est exotica, cujus bacca fulvæ sunt, odoratæ & svaves, lignique materia rubescit, *Juniperi* verò bacca nigrae sunt ejusque lignum fantali citrini instar flavescit.

Anonnullis etiam *Major hac Juniperus Cupressus sylvestris* dicitur, ob magnitudinem suam *Cupressos* æmulantem, quò de ita *Bellonius lib. 2. Observat. cap. 110.* dum *Juniperum* frequentem sibi visam testatur altitudine *Cupressi*, fructu dulci nucis terè magnitudine *Gallæ* quodammodò simili, quo vescuntur indigenæ, quod ex nucleis hinc inde collectis observavimus, quos, qui pul-

Differen-
tia à Cu-
presso.

pam

pam exederunt, abjecerunt, ii sunt longitudine & crassitie nuclei olivæ, adeo duri, ut, nisi mallei ictu, frangi nequeant quò de quoque videri potest *Bauhinus* locò sæpius citatò.

Arbor Americana

Arbor Etalch.

Juniperus major frutisescens.

Aliud adhuc genus *Juniperi majoris arborescentis* annotavit *Bauhinus* & est *Arbor Americana oxyacanthæ similis* ex cujus ligno incolæ ignis vi resinam eliciant, quâ picis locò utuntur. Hæc an affinis sit *arbor Etalch* in Africa nascenti, cujus *Johann Leo* in descriptione Africae meminit, dubitat *Clusius*, referente *Bauhinò* locò jam sæpius allegatò.

Juniperus Majorem frutisescentem ita describit *Clusius lib. I. histor. plant. rarior. c. 25.* quod sit frutex humanam altitudinem rarò superans, caudice contortò, non rectò, multis ramis præditò, scabrò cordice, folia habens carnosa & ex continuâ quaternorum foliorum mutuò connexorum serie composita, quemadmodum *Cupressus*, flores *junipero* vulgari & *oxycedro* similes flavos, sed extremis foliis insidentes, ut in *cupresso* & *Thuja*, quibus succedit fructus baccarum myrti magnitudine rotundus, primum viridis, deinde ad phœniceum colorem tendens, qui maturitate non nihil mollescit sapore & odore *juniperi* baccis simili, qui tria aut quaterna, vel etiam plura

JUNIPERUS MAJOR FRUTICESCENS. ^{p. 22.}



JUNIPERUS MINOR
ARBUSCULA SEU
FRUTEX.

JUNIPERUS MINOR
HUMI REPENS.



Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to include a name and possibly a date or location.



plura grana oblonga & striata habet, medullam albam & resinam olen-tem continentia.

Juniperus Minor distingvi potest in *Juniperus frutescentem* & *humii repentem*: *Fruticescens* dicitur, quæ ad magnitudinem fruticum imò & *arbuscularum* accedit, & vocatur *Juniperus vulgaris fruticosa*, quâ de ita *Clusius loc. sep. citat.* In Belgio & plerisque Germaniæ locis vulgarem *Juniperum* injustam ferè arboris magnitudinem excrefcere observabam, præsertim in hortis & locis cultioribus natam.

Juniperus minor humii repens dicitur, quæ in singularem altitudinem non excrefcit, sed virgulti instar humi repit, & vocatur aliò nomine *juniperus minima* à *Gesner. hort. ut & juniperus minor montana. Alpina, teste Bauhino loc. citatò.*

Elegantem & huic ferè similem *Juniperum* pungentibus foliis in Austriacarum Alpium quibusdam jugis observatam denotat *Clusius locò sapiens allegatò*, cubitalem nimirum altitudinem non excedentem, sed quæ depressa est & quasi humi spargatur, multoque crassioribus & levioribus constans ramis quàm vulgaris, folia habens latiora, breviora crassiora nec minus quàm illa pungentia, crescit in scopulis Dürrenstein & Etscheri.

Utra-

Juniperus minor fruticescens.

Juniperus minor humii repens.

Juniperus Austriaca Clusii.

Utraque hæc Juniperus minor baccas fert pisi magnitudine, & in nostris vulgariter crescit regionibus; quæ differentia ergo nonnullis audit *Juniperulus* & *Jupicellus*.

Differen-
tia à sexu. Oritur quoque differentia inter *Juniperos* ratione *sexus*, & sic alia dicitur *Mas*, quæ nullas baccas profert, alia *Femina*, quæ fructibus ferendis est idonea, sicut testatur *Mauritius Hofmannus P. P. in catalog. Flor. Altorfin. anno 1669. edit. & in catalog. Flor. Altorfin. Sylv. anno 1662. divulgat.* & cum illo omnes montium *Tyringiacorum* accolæ.

An plantis
sexus com-
petat? Et quamvis haud imperitè *Helmontius 4. pharmacop. & dispensator. moaern. & cum illo Langius tit. 27. Miscell. Curios. p. 75* plantis *sexum* non competere dicant, cum illæ ex se ipsis concipiant & pariant, non verò ex congressu vel communione feminis speciem suam perpetuent, ideoque propriè loquendo neutiquam differentiam plantis ratione *sexus* convenire probent, nisi per solam metaphoram, quapropter & *Helmontius* *sexum herbarum scenicum*, & *Langius tropicum* appellat, attamen si cum usu quem penes arbitrium est & vis & norma loquendi

loquamur & distinctionis saltem gratiâ hæc utamur differentiâ, tam absurdum esse non equidem arbitramur.

Bacca

Bacca Juniperi quoque inter se differunt duplici modo, *quantitate* videlicet & *colore*: *Quantitate*, quod nempe alia sint & dicantur *Majores* & *majori* provenientes *Junipero*, & hæc magnitudinem fabarum & nucum corylinarum æmulantur, quales inter peregrinandum in copiâ provenire se vidisse in agro Neapolitano maris Tyrrheni asserit *Crollius lib. de signatur. p. 57.* Imò & *Baccas juniperi Gallarum* magnitudine dari ex *Bellonio* jamjam adduximus. Alia sunt & dicuntur *Minores*, quæ ortum suum à minori deducunt *Junipero* pisi magnitudinem non excedentes.

Differentia baccarum Juniperi.

Singularis quoque fructus juniperini meminit *Tabernemontanus lib. 3. Herbar. part. 2. cap. 10.* quem à *majori junipero Germanicâ* ortum ducere dicit, ipsumque fructum magnum & verrucosum depingit.

Coloris ratione differunt *bacca juniperina*, quod alia inveniantur *colore caeruleo* prædita, à *Junipero Majori Illyriâ* provenientes, prout *Lobelius p. 629. observ. autumat.* Alia *rubro* sint insignita *colore* à *Junipero majori*, *Oxycedro* vulgariter dictâ, provenientes, testantibus Autoribus supra citatis; alia *nigra* inveniantur & hæc maturitatem acquisivere in no-

C

stris

fris regionibus, aliæ *virides*, quæ ad maturitatem nondum pervenerunt.

Differen-
tia Gum-
mi Juni-
perini.

Nota de
prescripti-
one Sanda-
race.

Tandem & *Sandaraca seu Gummi Juniperinum* notatu dignam præbet differentiam, cum duplex detur *Sandaraca*, una *Græcorum*, altera *Arabum*. *Græcorum Sandaraca* significat *Icibum apum*, quò, dum operantur, utuntur, qui sæpe invenitur in favorum inanitatibus sepositus, amari saporis vel ceruginosi mellis genus teste *Aristot. 9. histor. 40. & Plin. lib. 11. cap 7. 2.* significat quoque *Sandaraca* apud Græcos *Auripigmentum*, exitiosum venenum metallicum. *Arabum* verò *Sandaraca* hujus est loci & *gummi* denotat *Juniperinum*. Ne quis itaque vocum affinitate decipiatur, optimum est, ut in formulis medicorù differentia ergo, quoties *Gummi Juniperinum* sub nomine *Sandaraca* præscribitur, addatur *Sandarac. Arab.* ne ab imperitis error maximè noxius perpetretur & pro *gummate Juniperino Auripigmentum* adhibeatur, cum nosum sit, quod *Auripigmentum* primas ferè inter venena teneat & malignitate suâ vitæ nostræ balsamo infidietur, ut non modò intus assumptum, sed extrinsecus adhibitum horrenda excitet symptomata, quo de tristissima extant exempla apud *Salavm in Ternar. Bezoard. Salmuth. Cent. 2. observ. 96. Haebsteter.*

Steter. Decad. 9. observat. 2. p. 210. D. Ammann. Med. Crit. eas. 60. p. 306.

CAP. IV.

LOCUM NATALEM, CULTURAM ET TEMPUS JUNIPERI OSTENDIT.

CUM non omnis ferat omnia tellus, meritò in locum natalem *Juniperi* inquirimus. Provenit *Juniperus* tam *Major*, quam *Minor*, variis in locis. *Major* præcipuè nascitur in ASIA, GALLIA, ITALIA, præcipuè ad mare *Tyrrhenum*, ut & inter *Calpen* & *Malacam*, *Bœlice* item & *Gallie Narbonensis* ora maritima, sicuti illam ibidem observavit *Clusius loc. supr. citat.* & *Croll. loc. supr. cit.* In Galliâ eam præcipuè observavit *Ruellius*, ita enim *lib. 1. de natur. stirp. cap. 90.* inquit: Montes amat, in planissimis nasci recusat. Plerique colles in Galliâ montiumque juga *junipero* pubescunt &c. In HISPANIA vastam nasci *Juniperum* testis est *Plinius*. GERMANIA nostra incomparabili hoc Thesauro quoque largissimè est prædita, & in ejus provinciis ubique ferè in copiâ inveniuntur *Juniperi*, cum in *Septentrione* etiam *Juniperos* nasci præter Danos medicos hodiè celeberrimos testetur quoque *Olaus magnus Guibus lib. 1. de gentib. Septentrional.* Unica sylva *Hercynia*

Locus natalis *Juniperi*.